

Otvoreno pismo povodom suspenzije profesora Jovana Kneževića

Kao bivši učenik Šeste beogradske gimnazije, od 2005. do 2009. godine, imao sam tu čast da mi matematiku predaje profesor Jovan Knežević. Sećam se dana kada je profesor Knežević došao na prvi čas matematike u moje odeljenje i sećam se kako sam se osećao kada sam shvatio da je to onaj Joca Ubica o kojem svi pričaju. Dok sam bio u gimnaziji nisam znao koliko će mi značiti u životu to što mi je predavao baš profesor Knežević i duboko sam ubeđen da ne bih uspeo u životu onoliko koliko jesam da nije bilo njega. Takvi kao što je profesor Knežević više se ne prave i teško da će ih opet biti.

Ono što trenutno možda nije jasno roditeljima koji se žale na rad profesora Kneževića jeste to da je on jedan od retkih profesora kojima je zaista stalo do budućnosti učenika i njihovog napredovanja i pre svega osposobljavanja za život. Jako je mali broj ljudi koji imaju snage i sposobnosti da rade svoj posao na način na koji profesor Knežević to radi. Svakoga dana on pokušava da napravi promenu i dobar pomak među mlađim generacijama. Biti profesor nije lako, sedeti na času 45 minuta i držati pažnju mladim ljudima je izuzetno zahtevno. Baš zbog težine i zahtevnosti profesorskog posla, sve je ređe videti profesore koji se nisu predali i potpuno saživeli sa generalnom apatijom okoline u kojoj žive. Profesor Knežević je jedan od retkih koji je oduvek bio pre svega kritičan prema sebi, zahtevajući od sebe trud i rad, a onda i od svojih učenika je uvek očekivao samo najbolje moguće.

Profesor Knežević se nikad nije predao, nikad nije prihvatio da bismo možda mogli manje, slabije ili bilo kako lošije nego bilo ko drugi. Nije se nikad pomirio sa sudbinom da je tu gde jeste i da više nema snage da gura dalje i da prestane da se trudi. Gimnazija je mesto gde tinejdžeri dolaze da provedu 6 sati dnevno svakog radnog dana u toku 4 godine svog života kada im se formiraju ličnosti i kada otkrivaju svoje mogućnosti i prave sebi mesto u društvu. Mnogo je bitno ako među profesorima u gimnaziji učenici imaju nekog ko je voljan da im da pažnje i energije koliko to ume profesor Knežević. Ne sećam se da li se jednom desilo da je profesor Knežević kasnio na čas, da je došao nespreman ili da nije znao u koje odeljenje ulazi. Praktično od prvog dana profesor Knežević se potrudio da zapamti imena svih učenika i da može sa svakim iz odeljenja da ostvari direktnu komunikaciju, ne izostavljajući pritom nikoga. Svojom pojavom na času uvek je iziskivao poštovanje i pre svega mentalnu prisutnost svojih učenika.

Poručio bih roditeljima učenika koji su se žalili i doveli do suspenzije profesora Kneževića da razmisle o tome da li se poštenu i vredni ljudi stvaraju tako što im roditelji udalje profesore od kojih najviše mogu da nauče. Život koji predstoji mladim ljudima u Srbiji definitivno neće biti lak i jednostavan, čak i oni koji se odluče da napuste državu kao što sam ja lično uradio biće izloženi velikim izazovima i problemima. Jedna stvar koju bi trebalo da nauče u toku svog školovanja jeste da im neće ništa pasti s neba i da će morati da se potrude kako bi našli svoju sreću u životu. Ako im danas pokažete da će njihovi problemi nestati tako što ćete im vi kao roditelji otkloniti prepreke u životu dobro se zapitajte kakvi će onda ljudi postati i šta će raditi kada vas više ne bude bilo.

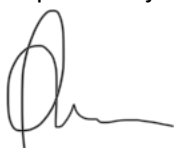
Ako išta, makar i ne vezano za matematiku, profesor Knežević se uvek trudio da učenicima prenese realnu sliku toga šta ih očekuje i kako će sve morati da se bore kroz život. Tačno je i da su zadaci iz matematike nekad bili teški i da su časovi bili dugi i ponekad naporni. Ali onda ipak možda je ponekad tako i u životu, i onda kada je teško uvek je bilo bitnije pokazati trud i poštovanje i pokušati najbolje što možemo pre nego odustati pri pojavi prvih nelagodnosti. Profesor Knežević je uvek bio spreman da prepozna istinski trud i rad. Sećam se, nekada bi i dao brzi kontrolni koji ne može da se uradi za predviđeno vreme ali bi nas onda pustio da radimo duže pa ko je dao sve od sebe od

početka taj je i imao vremena, a za one koji su odustali na samom startu za te je dobar nauk bio da je ipak možda bilo pametnije potruditi se. Naravno može nekom i da se ne sviđa matematika i zbog toga je uvek važno kod profesora Kneževića da čak i učenici koji nemaju dara za matematiku će imati prolaznu ocenu ako pokažu elementarno poštovanje i rad na času.

Profesor Knežević se uvek trudio da iz nas izvuče ono najbolje što možemo da pokažemo. S tim na umu, nadam se da će jednog dana biti jasno da je mnogo bolje imati profesora kao što je nama bio profesor Knežević nego nekog ko nije ni prisutan ni voljan da prenese znanje. Javno apelujem na sve ljude koji odlučuju o trenutnoj suspenziji profesora Kneževića da mu dozvole da na častan i dostojanstven način završi svoju radnu karijeru u školi u kojoj je bio profesor više od 3 decenije.

Ne dajte se profesore, zaslužili ste sve pohvale za Vaš životni trud. Beskrajno Vam hvala.

S poštovanjem,

Bojan Alavanja

Diplomirani inženjer elektrotehnike i računarstva
Master inženjer menadžmenta u vetroenergetici

10.12.2022
Upsala, Švedska